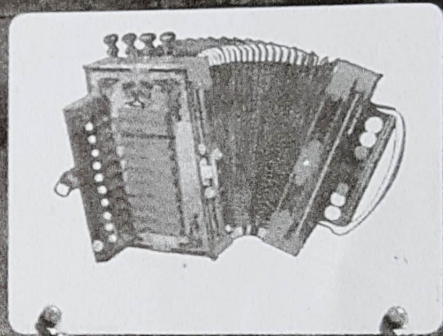

Innehåll:

- s 04>**
Ledare.
- s 06>**
Mera Blues med Staffan Solding.
- s 12>**
Fiddlin' John Carson.
- s 18>**
Julpyssel med AFF.
- s 20>**
En resa till Cajun Country.
- s 24>**
Aktuellt just nu.
- s 25>**
Bluegrass fiddle del 3.
- s 30>**
Goda Vänners Lag.

EN RESA TILL CAJUN

TEXT: THOR AHLGREN. FOTO: EGIL AHLGREN

antligen har jag fått möjligheten att åka över havet och göra min första och långt efterlängtade resa till Louisiana. Med min far som chaufför och mor under armen ger jag mig av på färden!

Efter att ha flugit i tolv timmar anländer vi till New Orleans och French quarters, trötta och slitna.

I jakt på mat går vi till den enda gatan som vi har hört talas om innan, Bourbon Street, som säkerligen är ett paradiset om man är sugen på en riktig festrunda, men inte efter en lång utmattande resa.

Dagen efter ringer jag Bengt Lindell, som har bott i Louisiana de senaste femton åren och arbetar för lokaltidningen Welsh Citizen, där

han har skrivit en artikel om mig och min resa: "A Swejun in Louisiana". Det blir även ett antal samtal till dragspelsbyggare och annat folk tills jag till slut når Kenwood Walker, styrelseordförande i CFMA, Cajun French Music Association i Lafayette. På nästan obegriplig cajun-engelska blir jag inbjuden till en minifestival i helgen, Rayne Frog Festival, där det ska serveras gumbo och god musik.

• I garaget hos Goldman Thibodeaux.

UN COUNTRY

TILL CAJUN COUNTRY

När vi, efter några dagar i New Orleans, anländer till Rayne är det mörkt och svårt att hitta, men till slut kommer vi rätt och välkomnas av Kenwood, en stor man, samt hans vänner och familj och äter gumbo tillsammans och har det gott.

Efter denna fantastiska första kväll i Cajun Country så tar vi oss till

den världsberömda musikern och dragspelsbyggaren Marc Savoy och hans lördagsjam på The Savoy Music Center i Eunice, som har hållit igång varje lördag i 45 år. Vi möts av nyfikna jammare och Marc Savoy hälsar lite snabbt. Jag plockar fram min franska säckpipa och börjar jamma med. Snart därefter börjar snacket och blickarna. Mannen som för närvarande leder jammet med att spela durspel (så som

cajunjam-traditionen lyder – det är alltid en durspelare i taget) går fram till mig och frågar nyfiken om min säckpipa och vill ta en bild. Därefter frågar han om jag spelar något annat instrument?

– Ja, durspel.

Med ett leende sätter han mig på ledarstolen framför alla. Framför mig sitter bland annat Marcs fru,

● **FAKTA:**
Thor Ahlgren

Thor Ahlgren är från Malmö och spelar durspel i cajunbandet Alligator Gumbo som just nu arbetar med sin kommande skiva. Han blev frälst av cajunmusiken när han som femtonåring såg Balfa Toujours spela.

thor.ahlgren.org
www.alligatorgumbo.com

● Hos Larry.

Ann Savoy, som har skrivit otaliga böcker om cajunkulturen, och bredvid mig sitter 95-årige Milton Vanicor, den legendariske cajunmusikern Iry Lejeunes fiddler, som lade fiol på originalspåret på Lacassine Special. Jag tar ton och öser loss med Balfa Brothers "Oh, Madeleine" och plötsligt skärps närvaron av alla. Wilson Savoy, som spelar med bland annat Pine Leaf Boys, klämmer sig förbi och börjar kompa på piano. Alla ler och jublar – och jag befinner mig i himlen!

Efter att ha jammat ett flertal låtar så vill de höra något svenskt på säckpipan och jag spelar några låtar för dem, bland annat Gladlåten och några skånska engelskor. Här sitter jag i Louisiana på The Savoy Music Center och spelar skånska låtar!

ALLONS À LAFAYETTE

Därefter bär det av till Lafayette, en stad som ger ett mycket märkligt

första intryck, en näst intill kåkstadsliknande känsla. Denna bild ändras dock snabbt när vi anländer till Blue Moon Saloon and Guesthouse där bland annat Christine Balfa passerar mig när jag kliver in. Jag får sällskap av min finske vän Filip Karlsson som gör en roadtrip i USA och vi hänger med lokalfolket och musikerna hela helgen, dansar och har det gott.

Dagen därpå åker vi och hälsar på dragspelsbyggaren herr Larry G. Miller i hans verkstad. Där träffar vi på ett par cajunmusiker från North Carolina som har ett band som heter Gator Gumbo. Vi blir genast goda vänner och bestämmer att vi måste ha en "tribute concert" till varandra. Vi hälsar även på hos den mycket trevliga dragspelsbyggaren Jr. Martin. Han och hans familj bjuder på konsert och jag blir uppkallad att spela på scenen.

Så kommer onsdagen och det stora jammet på Blue Moon Saloon. Alla som

jag träffat är där, vi jamar och dansar tillsammans och kvällen slutar i en efterfest i ett litet hus i Lafayette hos några ur lokalbefolkningen.

Kommande dag ringer jag Marc Savoy och frågar om jag kan titta förbi och kanske kolla ifall han har något durspel till salu?

– Absolut, kom bara förbi imorgon! Jag sitter och slutputsar på ditt durspel just nu, kom på eftermiddagen så finns det mer tid.

När vi kommer till verkstaden så möts jag av en vänlig man och hans fru, dotter, och medhjälparen Tina Pilone. Vi snackar en bra stund och han berättar om sitt intresse för nordisk folkmusik men att han aldrig varit i Sverige, dock i våra grannländer. På bordet står ett durspel, "There is your accordion" säger han, och efter att ha provat det så bjuder han även in mig på en rundvisning i verkstaden där han föddes och där han och Tina bygger sina instrument. Vi återvänder

● I verkstaden hos Marc och Tina.

● På La Pousserie.

● Festivals Acadiens et Créoles.

● Jam och dans på Blue Moon Lounge!

till Lafayette och jag har nu fått ett nytt barn – ett Acadianskt sådant.

FESTIVALS ACADIENS ET CRÉOLES

Efter fler nätter jammandes på Blues Moon Saloons veranda så kommer helgen och den största cajunfestivalen, Festivals Acadiens et Créoles. Om man gillar cajun och cajunkulturen så är den här festivalen verkligen ett Mecka, med artister, grillade alligatorer, mat och dans överallt. Den öppnas med att "the Cajun Hank Williams" D. L. Menard skär upp en gigantisk "Boudin", en sorts cajunkorv, och festen börjar!

Efter att vi dansat och jammat på festivalen varje dag så kommer sön-

dagen, då vi blir inbjudna till den sista levande tvåttakta cajundanshallen La Poussiere. Där dansar vi och umgås och jag blir uppjuden på scenen för att spela med bandet. Kort därefter går ryktet om att jag även spelar säckpipa. Detta skall testas och jag klämmer i med Midland Two-step tillsammans med bandet.

Alla jublar och dansar och jag spelar med bandet i flera timmar! Efter att ha tackat alla och sagt hejdå till de nya vännerna återvänder vi till Lafayette.

Dagen därpå är det träsktur och efteråt blir jag inbjuden hemma hos Wilson Savoy. Efter att ha jammat och haft en massa livliga diskussioner om musik och musikerliv avslutas kvällen med att vi

drar till Lafayettes andra "hippa" ställe, nämligen Atmosphere. Man kan säga att i Lafayette är det på The Blue Moon Saloon och Atmosphere som det händer, och de ligger nästan bredvid varandra.

FARVÄL LOUISIANA

Efter allt detta så blir det dags för mig att lugna ner mig lite, låta allt sjunka in och åka vidare till Texas.

Nu är jag i Austin och skall ut och hänga med nya vänner som jag träffat i toalettkön på Festivals Acadien et Creole i Lafayette, så snart blir det fler historier – men de får ni höra en annan gång! Vi ses ute på festivalerna och på dansgolvet! 🎵